

Andragendet er saalydende:

„Et økonomist Tryk hviler tungt paa Lærerstanden. Som det daglige Brød er en Grundbetingelse for alt Liv, saaledes er det materielle Underlag og Betingelsen for al aandelig Virksomhed. De lave Kornpriser, hvorefter Kornlønnen fastsættes, ere Aar efter Aar gaaede ned, og der er vel ingen Udsigt til i en nær Fremtid, at en Forandring til det Bedre vil indtræde. Og som det er gaaet med Kornlønnen, saaledes er det ogsaa gaaet med de flydende Indtægter (Offer og Accidenfer). Selv Statens Lønningstillæg er hvert Aar blevet mindre for hver enkelt Lærer og vil uden Tvivl — dersom det ikke betydelig forhøies — efter den sidste Omregulering af Embederne end yderligere forringes. Lærerstandens økonomiske Stilling er derfor i høj Grad truet. Lønnen formindskes; men Livsforbrøden og andre mundgaelige Udgifter staa ikke i dalende Forhold dertil. Skal Lærerstanden kunne røgte sin betydningsfulde Gjerning med trofast Nidhærhed og med glad Sind, da maa den ikke trykkes af Næringsførg eller Bekymring for et tarveligt Udkomme og mindst af Alt være udsat for ligefrem Nød. Det tør vel anses som fastslaaet, at det hidtil ydede Lønningstillæg er et Vidnesbyrd om det høie Folkethings Erkjendelse af Lærersønnens Utilstrækkelighed, og nu — da de dalende Kornpriser have gjort vor Løn saa meget mindre end forhen, at Lønningstillæget herefter ikke bliver meget Andet end en Erstatning, der kan dække for disse — saa tillade vi os underdantigt at henvende os til det høie Folkething med Andragende om, at det Lønningstillæg, 300,000 Kr., der hidtil har været tilstaaet, maa blive forhøiet, om mulig fordoblet, for at det da kan fyldestgøre det tilsigtede Maal: at blive en virkelig Forbedring af vore Kaar. Ligeledes tillade vi os underdantigt at bede det høie Folkething at tage under nærmere Overveielse, om det ikke var muligt at nedsætte de aarlige Præmier til Livrente-Anstalten, da disse Præmier give et saa stort Overskud, men deres Udredelse gjør et saa søleligt Skaar i Forveien knapt tilmaalte Løn.“

Da denne Sag vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Forslag til Finantslov for 1887—88, gjør Udvalget ingen Indstilling.

12. Fra Anna Dorothea Wendelboe-Hersom af Glamsbjerg, Enke efter pensioneret Kaptein C. F. W. L. Wendelboe-Hersom om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 19de Oktober 1886 af Folkethingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds, H. Holm, og paany den 14de Februar 1887 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen.)

Andragendet er saalydende:

„Efter at være bleven berøvet min Mand ved Døden den 13de Marts d. A., og da jeg ikke er pensionsberettiget efter ham, fordi vi først vare bleve viiede til hinanden, efter at han var traadt ud af Tjenesten, som Aldersgrændsen paabød efter den sidste Krig, saa er jeg derved kommen i den sorgelige Stilling, at staa aldeles uden Hjælpekilder, og da jeg desværre ikke ser mig i Stand til for Fremtiden selv at kunne bidrage til Livets Opbold ved Syning eller deslige, da mit Syn er meget svækket, og jeg desuden lider af Nervesvækkelse i høj Grad, som tiltager med hvert Aar, saa driver Nøden mig til at ansøge den høie Rigsdag om en aarlig Understøttelse af særlig Naade, som jeg efter Ansøgning til det høie Krigsministerium ikke har kunnet faae bevilget, som den høie Rigsdag kan overhyde sig om ved vedlagte Svar fra Krigsministeriets Side. Jeg vover derfor at haabe, at min Bøn til den høie Rigsdag om at komme mig til Hjælp, ikke vil være for-gjæves, og at man vil tage Hensyn til, at min afdøde Mand har været sin Konge og Fædreland tro siden sit 20de Aar, uden nogenstunde at søge om Bistand, skjøndt hans Pension dog var meget ringe, ja, saa ringe, at det aldeles har været en Umulighed at overspære det Allermindste. Da man efter hans Død ei har tilfattet mig det Ringeste til Dækning af Udgifterne ved Dødsfaldet, saa at jeg ei engang kunde udrede Husleien for den forløbne Vinter, og paa Grund deraf maatte give Boet til offentlig Skifte, hvorved efter Opgjørelsen indtil nu Udgifterne beløbe sig til 350 Kr., medens hele Boet er bleven vurderet til 410 Kr. 50 Ø., saa staar til Udsigt for mig, at blive fratagen Alt, for at dække Omkostningerne, og saaledes vil jeg staae blottet for Alt. Desuden staar Vinteren